

GAVUCHEB

Galerie výtvarného umění v Chebu

Gallery of Fine Arts in Cheb

říjen – prosinec 2021

October – December 2021

Miloslav Hejný, Člověk plamen / Man Flame

GAVU – Velká galerie / Great Gallery

30. 9. 2021 – 9. 1. 2022

Kurátor / Curated by Kryštof Hejný

Miloslav Hejný, Zlatá brána / Golden Gate, 1969, kámen / stone, v. / h. 130 cm

Kryštof Strejč, Ryba a pes / Fish and Dog

GAVU – Malá galerie / Small Gallery

30. 9. – 28. 11. 2021

Kurátor / Curated by Radek Wohlmut

Kryštof Strejč, Fish, 2021, olej na plátně / oil on canvas, 170 × 230 cm

Vojtěch Bartoněk, Na scesti / Going Astray, 1887

GAVU – Opus magnum

30. 9. 2021 – 16. 1. 2022

Kurátor / Curated by Petr Šámal

Vojtěch Bartoněk, Na scesti / Going Astray, 1887, olej na plátně / oil on canvas, 52 × 37 cm, soukromá sbírka / private collection

Mirko Hanák 1921–1971

GAVU – Výstava z depozitáře / Exhibitions from the Depository

1. 9. 2021 – 20. 2. 2022

Kurátor / Curated by Marcel Fišer

Mirko Hanák, Zajíc / Hare, 60. léta / 1960s, akvarel na papíru / watercolor on paper, 26 × 24 cm

Retrospektivní výstava znovu po více než padesáti letech komplexně představuje sochařské a grafické dílo Miloslava Hejného (1925–2013). Divákovi předkládá ucelenou interpretaci tvorby tohoto takřka zapomenutého autora mezi roky 1955–1989, během nichž jeho výtvarný projev zaznamenal několik skokových proměn, způsobených vnitřními i vnějšími podněty. Podobně jako řada umělců jeho generace dospěl k vrcholu v 60. letech, kdy byl také výrazně veřejně činný, zatímco 70. a 80. léta znamenala únik do soukromí a koncentraci na umělecké realizace v architektuře. Vedle volné sochařské tvorby a architektonických zakázek zahrnuje jeho práce také průmyslový design, typografii nebo ilustraci k dětským knihám jeho manželky Olgy Hejné. Hejného dílem prochází tematická linie emocionálního humanismu v rozpětí od bezprostředního prožitku intimní události k mytologickému archetypu. Jeden z možných klíčů k pochopení a kontextualizaci jeho odkazu, sebevědomě stojícího po boku hlavních proudů českého umění 20. století, je charakteristický aspekt uměleckého dialogu, vedeného jak napříč časem, tak s přáteli umělci – například manželi Janouškovými, Stanislavem Kolíbalem nebo architektem Bohuslavem Rychlinkem. K výstavě vychází autorova monografie, jejímž autorem je umělcův vnuk, historik umění Kryštof Hejný.

After more than fifty years, this retrospect exhibition returns to the sculptural and graphic oeuvre of Miloslav Hejný (1925–2013). It offers a comprehensive interpretation of the works by this almost forgotten artist dating to the period between 1955 and 1989. His expression at that time underwent several dramatic changes caused by both internal and external factors. As with many artists of his generation, Hejný experienced his heyday in the 1960s when he was also broadly publicly active. In the 1970s and 1980s, he, on the contrary, withdrew into privacy and focused on realizations in architecture. In addition to free sculpture and architectural commissions, his production included industrial designs, typography, and illustrations accompanying children's books written by his wife, Olga Hejná. The subject line meandering through Hejný's oeuvre is emotional humanism, ranging from spontaneous experiencing intimate moments to mythological archetypes.

Název výstavy čerstvého absolventa pražské UMPRUM Kryštofa Strejce (1994) připomíná bajku a není to daleko od pravdy, protože zvířata a lidé představují v jeho pojetí téměř jedno a totéž. Jakkoli si zachovávají charakteristické rysy svého druhu, téměř vždy lze najít něco, co jednoznačnost jejich vnímání narušuje a posouvá. Kryštof Strejč oba živočichy vnímá bez přívlastků, přistupuje k nim bez předsudků i preferencí. Fakticky k nim nemá osobní vztah. Psa nechová a není ani rybář. Zvířata začal malovat už během studií v ateliéru Jiřího Černického a Marka Meduny (Michala Novotného), tehdy ale dával přednost dominantním tvorům, například šelmám. Teprve později se u něj začali spontánně objevovat „submisivnější“ psi a ryby, kteří se teď v nějaké formě, nebo alespoň zástupně, vyskytují v podstatě na každém jeho plátně. Právě mezi nimi našel Kryštof Strejč své místo. Není to nadnesené tvrzení. Sám uvádí, že jeho tvorba je autobiografická minimálně do té míry, že si pod většinou postav, jež maluje, představuje sebe. I na první pohled objektivní motivy bývají nevysoveně součástí jeho osobní mytologie. Čím dál zřetelnější roli u něj hraje také autoportrét, který nyní dokonce zmnožuje v řadách za sebou. Někdy se na něm usmívá, jindy je výraz spíše rozpačitý. Podobná prolínavost se objevuje i v další rovině, jež se týká sepětí člověka a zvířete. Vzájemnost je zřejmá: něm ryby mají lidské rty, psi jsou oblečení a nosí boty, což se navíc příliš neliší ani od žité skutečnosti. Vymýšlet si v podstatě není třeba.

The title of the exhibition of Kryštof Strejč (1994), a recent graduate from the Academy of Arts, Architecture and Design in Prague, resembles a fable. It is not far from the truth since animals and humans represent almost the same in the artist's interpretation. Although they retain their characteristic features, there is almost always something that simultaneously disrupts and shifts the unambiguity of perceiving them. Kryštof Strejč views the two creatures without attributes and sports no prejudices and preferences in approaching them. He has no personal relationship with them. He does not have a dog; he is not a fisherman. He began painting animals during his studies in the studio headed by Jiří Černický and Marek Meduna (Michal Novotný). However, he at that time favored more dominant animals, such as beasts of prey. Only later did the more "submissive" dogs and fish begin to appear spontaneously in his work. Now they arrive in some form, at least substitutionary, in almost every new canvas, and it is among them that Kryštof Strejč found his place. It is not an exaggerated statement. The artist alone states that his work is autobiographic - at least to the extent that he imagines himself in most of the characters he paints for the sake of authenticity. Even motifs seemingly objective at first are inexplicitly parts of his mythology. Self-portrait also plays an increasingly distinctive role in his oeuvre, which he now even multiplies in successive rows. Sometimes he smiles, sometimes his expression is embarrassed. A similar intertwining also occurs on another level concerning the connection between man and animal. The mutuality is apparent: dumb fish have human lips, while dogs are dressed and wear shoes, which, moreover, does not differ much from lived reality. There is basically no need to invent anything.

Donedávna širší veřejnosti neznámá olejomalba byla nově ztotožněna s obrazem Na scesti, prezentovaným v roce 1887 na výstavě Krasoumné jednoty v Praze. Její autor Vojtěch Bartoněk (1859–1908) patří k čelním představitelům žánrové malby 19. století v Čechách. Datem svého narození se řadí k těm výtvarníkům, kteří stáli na pomezí generace Národního divadla a první generace umělecké moderny, v jejichž tvorbě se prolínala řada tradičních i současných vlivů a podnětů. Malba je v českém prostředí svým specifickým a lehce kontroverzním tématem fyzického kontaktu mezi mnichem a mladou ženou spíše ojedinělá, avšak zároveň charakteristická svým zájmem o zasazení do prostředí staropražského zákoutí. Tím je kaple Božího hrobu na Zderaze, projektovaná patrně Janem Blažejem Santinim-Aichlem, která je dnes jedním z mála pozůstatků bývalého klášterního komplexu křižovníků – Strážců Božího hrobu, zrušeného už za josefínských reforem. Bartoňkova malba je tak buď záměrnou, či jen bezděčnou reminiscencí na dobu, kdy v těchto místech sídlili řeholníci. Výtvarný zájem o toto staropražské zákoutí dokládá i o několik let pozdější akvarelová malba Václava Jansy (1859–1913) z cyklu Stará Praha, zachycující místo nápadně obdobným způsobem, jako je tomu u Bartoňkova obrazu.

This oil painting was hitherto unknown to the general public. Experts recently identified it with the work Going Astray, first exhibited in 1887. Its author, Vojtěch Bartoněk (1859–1908), was one of the leading representatives of the 19th-century genre painting in the Czech lands. The scene takes place in an old-Prague recess with the Chapel of the Holy Sepulcher in Zderaz, probably designed by Jan Blažej Santini-Aichel. Today, it is one of the few remains of the former monastery complex established by the Knights of the Holy Cross - Guardians of the Holy Sepulcher, abolished under the Josephine reforms. Bartoněk's canvas thus either intentionally or unintentionally recalls the days when monks inhabited the place.

Dvě výročí – sto let od narození a padesát od předčasné smrti Mirko Hanáka – jsou podnětem, abychom v rámci cyklu „výstavy z depozitáře“ znovu připomněli kolekci dvanácti akvarelů, která se do galerijní sbírky dostala z autorovy pozůstalosti po jeho výstavě v Chebu v roce 1979. Hanák je jednou z osobností české ilustrace světového věhlasu – potvrzuje to řada zahraničních ocenění, knihy s jeho doprovodem vycházely v cizojazyčných edicích. Jeho obrázky do dnes fascinují naprosto přesným a zároveň výtvarně působivým vystižením motivu. Hanákovou hlavní doménou byla zvířata a příroda obecně, od dobrodružné literatury z divočiny, přes prózy s přírodní tematikou (stal se dvorním ilustrátorem Jaromíra Tomečka) až po knihy pro nejmenší. Měl dokonalou vizuální paměť, díky níž mohl pracovat výhradně v ateliéru. Bylo to nutné i kvůli technice, kterou používal: akvarel vyžaduje dokonalé soustředění a jistotu provedení, které musí být rychlé a naprosto přesné. Hanák tuto techniku dokonale ovládl a vytvořil si svůj nezaměnitelný styl, který byl silně ovlivněn moderním čínským uměním. Silně na něj zapůsobila výpravná monografie L. Hájka a A. Hoffmeistera Současné čínské umění z roku 1959 a jeho vrcholné práce 60. let jí byly silně ovlivněny. Najdeme u něj ty samé formální prvky, jako na pracích čínských umělců – prázdné plochy evokující hluboký prostor, rozptílené linie, nebo kaligraficky pojaté větve a trávy.

Two anniversaries - one hundred years since the birth of Mirko Hanák and fifty years since his untimely passing - inspired us to recall the body of twelve watercolors from the GAVU Cheb collection as part of the "exhibitions from the depository" cycle. Hanák is one of the Czech illustrators of world renown, proved by the number of foreign awards and books with his illustrations published abroad in foreign-language editions. To this day, his pictures fascinate with their utmost accuracy and, at the same time, an impressive artistic rendition of motifs. Hanák's main field of interest was animals and Nature, from adventure fiction and prose on natural subjects to children's books. He had a faultless visual memory, allowing him to work exclusively in the studio. It was, besides other things, necessary because of the technique he used: watercolor requires total concentration and a sure hand, which must be fast and precise. Hanák mastered this technique perfectly and developed an unmistakable style, strongly influenced by modern Chinese art.

Jiří Franta, David Böhm, Město pro každého. Manuál urbanisty začátečníka / A City for Everyone. Manual for Tyro Urban Planners

GAVU – Museum Café
30. 9. 2021–20. 3. 2022
Kurátorka / Curated by Veronika Lochmanová

Vyhrňte si rukávy, páni architekti!

GAVU – Malá galerie / Small Gallery
9. 12. 2020–2. 1. 2022
Kurátorka / Curated by Veronika Lochmanová
Vernisáž výstavy a vyhlášení výsledků 8. 12. 2021 v 17.00

Šestnáct sezón v lize. 70 let od vzniku Rudé hvězdy Cheb / Sixteen Seasons in the League. 70 Years from the Formation of the Red Star Cheb

Retromuseum – První patro / First floor
16. 9. 2021 – 2. 1. 2022
Kurátor / Curated by Marcel Fišer
Doprovodné akce:
10. listopadu, 17.00, komentovaná prohlídka s autorem výstavy
24. listopadu, 17.00, křest knihy

Chebské publikum při druhém zápase v lize s Plástikou Nitra, 15. srpen 1979 / The fans of RH Cheb, the second match in the League with Plastika Nitra, 15th August 1979

Kaleidoskop vkusu. Československá bižuterie na výstavách 1948–1989 / Kaleidoscope of taste. Czechoslovak costume jewellery exhibitions 1948–1989

Retromuseum – Mezipatro / Mezzanine
22. 9. 2021–27. 2. 2022
Kurátorky / Curated by Kateřina Hrušková, Kateřina Nora Nováková
Přednášky k výstavě:
27. října, 17.00, Kateřina Hrušková, Jablonecké výstavy – prostor pro prezentaci inovací v bižuterním průmyslu
3. listopadu, 17.00, Kateřina Nora Nováková, Jablonecká bižuterie a její kořeny

Iva Makovcová, brože, eloxovaný a malovaný hliník / Brooches, anodized and painted aluminum, Bižuterie, Jablonec nad Nisou, 1983

Stálé expozice / Dauerausstellungen

Gotika / Gothic

GAVU – 2. patro / 2nd floor

Životní styl a design v ČSSR / Lifestyle and design in the Czechoslovak Socialist Republic

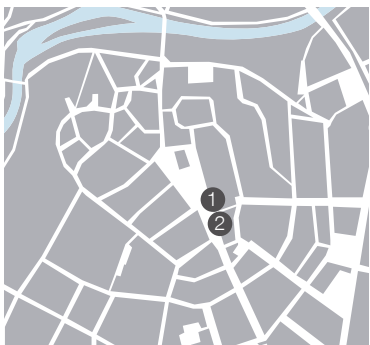
Retromuseum – přízemí / Ground floor

Galerie výtvarného umění v Chebu / Gallery of Fine Arts in Cheb

příspěvková organizace Karlovarského kraje
náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 16, 350 02 Cheb
T: +420 354 422 450, info@gavu.cz, www.gavu.cz

Retromuseum

pobočka Galerie výtvarného umění v Chebu
náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 17, 350 02 Cheb
www.retromuseum.cz

Otevřeno / Opening hours: úterý–neděle 10.00–17.00 / Tuesday–Sunday 10 a.m.–5 p.m.

60 let, studenti SŠ a VŠ od 16 let / dospělí / adults; 50 Kč / CZK – senioři od 60 let, kolektivní návštěvy od 15 let / primary school pupils, secondary school students and university students from 16 years; 10 Kč / CZK – žáci ZŠ, studenti SŠ při kolektivní návštěvě od 15 years; zdarma / free – děti do 6 let, ZTP, ICOM, RG, UHS / children up to 6 years, persons with severe health disabilities, ICOM. Vstupné zahrnuje návštěvu všech stálých expozic a výstav jak v Galerii výtvarného umění, tak i v Retromuseu. / Admission covers a visit to all permanent exhibitions and exhibitions in the Fine Arts Gallery and the Retromuseum. Přednášky: 50 Kč, pro členy galerijního klubu zdarma.

Jiří Franta a David Böhm jsou absolventy pražské AVU a v tandemu tvoří od roku 2006. Pořádají performance, natáčejí videa, budují prostorové instalace, zasahují do veřejného prostoru, vytvářejí nástěnné malby a vymýšlejí zajímavé knihy pro děti. V Chebu představí svůj poslední příspěvek na poli ilustrace, na kterém spolupracovali s urbanistou Osamu Okamura. Město je fascinující lidský vynález, který se stal domovem pro většinu obyvatel naší planety. Jak ale pochopit něco tak složitého a přitom křehkého, jako je město? Manuál urbanisty začátečníka přibližuje, jak tato velká lidská mraveniště fungují, jaké nám poskytují příležitosti, ale hlavně s jakými problémy se dnes potýkají. Městské plánování je strategická hra, ve které se každý den učíme, jak žít a respektovat se na společném půdorysu. Autoři pro tuto knihu vytvořili obrovský model papírového města a detaily všedního života zachytili v ilustracích a na barevných fotografiích.

The duo of artists, Jiří Franta and David Böhm, will present their most recent contribution to the field of illustration, produced in collaboration with the urban planner Osamu Okamura. The city is a fascinating human invention that has become home to most of the inhabitants of our planet. But how should we understand something as complex and yet fragile? The manual aiming at urban planners -beginners describes how these huge human anthills work, what opportunities they provide, and, especially, what problems they face today. The authors created a giant model of a paper city for the book and captured the details of everyday life in illustrations and color photographs.

Také letos vyhláší GAVU Cheb tradiční výtvarnou soutěž pro děti, jejíž výsledky budou prezentovány v Malé galerii. A její téma je opět spojeno s výstavou v galerijní kavárně. Zajímát nás bude práce architekta, architektka města Chebu. Zapátrejte v archivech, ve starých novinách či na fotografiích, zjistěte, jak moc se zub času a neblahé události podepsaly na úsměvu města, kolik mezer v něm zanechal a uzdravte svými návrhy místa, kde kdysi stály domy, ulice nebo celé čtvrti. Anebo se zamyslete, co Vám ve městě chybí, jak by se určité oblasti daly zkrášlit, vylepšit nebo lépe využít. Právě teď jste městskými architektky!

Výstava připomíná chebský fotbalový klub, který mezi roky 1979 a 1996 s jednoročním přerušením hrál nejvyšší fotbalovou soutěž. Patřil do struktury sportovních oddílů ministerstva vnitra, nesoucíh jednotný název Rudá hvězda. V roce 1990 došlo k přejmenování na SKP Union, pro fanoušky však stále zůstal „Hvězdou“. Ztráta stabilního finančního zázemí a absence vlastního stadionu však v roce 1996 vyústily v jeho zánik. Vojenskou službu v Chebu absolvovala řada budoucích reprezentantů (Jozef Chovanec, Luděk Mikloško, Jan Stejskal, Miroslav Kadlec, Tomáš Skuhravý, Horst Siegl, Pavel Kuka), sedm hráčů nastoupilo v reprezentaci už během svého působení v Chebu (Lubomír Pokluda, Ivo Knoflíček, Miroslav Siva, Radek Drlák, Peter Herda, Petr Samec, Radim Nečas). Klubovými ikonami se stali Milan Lindenthal, Jaroslav Šilhavý, Zdeněk Koubek nebo Milan Svojtka, mimořádnými osobnostmi byli i trenéři Jiří Lopata a Dušan Uhrin, v žákovské kategorii hrál za Hvězdu Pavel Nedvěd. Když Rudá hvězda postoupila do ligy, Cheb se stal nejmenším ligovým městem a klub naopak jeho nejvýznamnějším reprezentantem. Zdejších šestnáct ligových sezón je dnes už uzavřenou kapitolou, v Chebu však dodnes přetrvává hrdost na velké osobnosti českého a slovenského fotbalu, jež jím prošly.

The exhibition commemorates the Red Star Cheb football club that (with a one-year break) participated in the First League between 1979 and 1996. It was part of the structure of the sports clubs under the Ministry of the Interior. A number of future national representatives completed their military service there (Jozef Chovanec, Luděk Mikloško, Jan Stejskal, Miroslav Kadlec, Tomáš Skuhravý, Horst Siegl, Pavel Kuka), and seven players joined the national team during their time in Cheb (Lubomír Pokluda, Ivo Knoflíček, Miroslav Siva, Radek Drlák, Peter Herda, Petr Samec, Radim Nečas). The club icons include Milan Lindenthal, Jaroslav Šilhavý, Zdeněk Koubek, and Milan Svojtka, while outstanding figures were the coaches Jiří Lopata and Dušan Uhrin. Pavel Nedvěd played for the Star in the junior category. As the Red Star advanced to the League, Cheb became the smallest League town and the club its most notable representative for almost twenty years. The sixteen League seasons are today a closed chapter - but Cheb still prides on the great personalities of Czech and Slovak football who have passed through it.

Československá bižuterie, která navazovala na svou slavnou jabloneckou tradici, byla v období let 1948–1989 skutečným fenoménem. Výstava se zabývá tématem, které je v tomto období nedílně spjato s její produkcí – prezentací bižuterie na výstavách a veletrzích spotřebních výrobků. Československé bižuterní podniky se pravidelně účastnily celé škály výstav a veletrhů v tuzemsku i zahraničí. Hlavním odbytištěm pro ně sice byly zahraniční trhy, ale přesto byla účast na tuzemských veletrzích a výstavách důležitou součástí podnikové prezentace, která byla navíc programově politicky žádána. Pro tuzemské zákazníky a především zákaznice, byly příležitostí k atraktivní podívané i nákupu v doplňkovém prodeji. Rozsahem expozic jsou nejvýznamnější výstavy bižuterie, které byly od roku 1959 pořádány v Jablonci nad Nisou s tuzemskou účastí a v letech 1965–1987 na mezinárodní úrovni. Zmíněné výstavy se od ostatních prezentačních akcí lišily velkým rozsahem a zejména výstavním charakterem, v němž mnohdy převládalo výtvarné pojetí instalace nad prezentací samotných exponátů. V rámci tehdejšího Československa byla bižuterie vystavována především na Libereckých výstavních trzích (LVT), Mezinárodním veletrhu spotřebního zboží (MVSZ) v Brně a dalších veletrzích zaměřených na módu a spotřební zboží. V zahraničí byly podniky přes specializovaný podnik zahraničního obchodu Jablonex prezentovány na významných veletrzích v Evropě a dalších kontinentech. Vedle veletrhů v Lipsku, Plovdivu nebo Vídní to byla i Bijorhca v Paříži a CHIBI v Miláně. Bižuterie byla předmětem státní reprezentace, a proto se stala také součástí československých expozic na světových výstavách Expo.

Czechoslovak fashion jewelry, which continued in its famous Jablonec history, was a peculiar phenomenon between 1948 and 1989. The exhibition pursues a subject inextricably linked with its production during this period – the presentation of fashion jewelry at exhibitions and trade fairs of consumer products. Czechoslovak jewelry enterprises were regularly part of numerous displays and fairs held both in the country and abroad. Although their main sales outlet was foreign markets, participation in domestic trade fairs and exhibitions was a significant part of the corporate presentation. These events also offered local customers the opportunity to attend an attractive spectacle and purchase in ancillary sales. In addition, jewelry was the subject of state representation, and as such, it was also a part of Czechoslovak displays at the Expo world exhibitions.

Moderní umění / Modern Art

GAVU – 1. patro / 1st floor

Současné umění / Contemporary Art

GAVU – suterén / Basement

Adventní pohádkové čtení

Patnáctý ročník tradičního adventního maratónu nás opět zavede do světa vil a skřítek, princů, princezen, prohnaných pánů a venkovských chasníků. V roli kráse a moudrých dívek se znovu můžeme těšit na Radmilu Urbanovou, coby princ či král jí bude sekundovat Jindřich Skopec. Uvidíme se o adventních sobotách, 27. listopadu, 4., 11. a 18. prosince vždy v 15.30. Soutěž, koledy a malé překvapení na závěr pro každého nebudou chybět ani tentokrát. **Setkání letos proběhne v římskokatolické farnosti na Kostelním náměstí – naproti kostelu sv. Mikuláše.**

Středý v GAVU

Akce se konají vždy ve středu v 17.00.

6. října	Julie Jančárková, Grigorij Musatov	přednáška
13. října	Štěpán Vácha, Kunstkomora a umění na dvoře Rudolfa II. (1)	přednáška
20. října	Štěpán Vácha, Kunstkomora a umění na dvoře Rudolfa II. (2)	přednáška
27. října	Kateřina Hrušková, Jablonecké výstavy – prostor pro prezentaci inovací v bižuterním průmyslu	přednáška
3. listopadu	Kateřina Nora Nováková, Jablonecká bižuterie a její kořeny	přednáška
10. listopadu	70 let od vzniku Rudé hvězdy Cheb	komentovaná prohlídka
17. listopadu	Julie Jančárková, Filip Maljavín	přednáška
24. listopadu	70 let od vzniku Rudé hvězdy Cheb	křest knihy
1. prosinec	Štěpán Vácha, Jan van Eyck a nizozemský realismus	přednáška
8. prosince	Vyhrňte si rukávy, páni architekti!	vernisáž
15. prosince	Štěpán Vácha, Hieronymus Bosch a nizozemský symbolismus	přednáška
27. listopadu., 4., 11. a 18. prosince v 15.30	se koná adventní pohádkové čtení.	

Výstavní program GAVU Cheb je podpořen z grantového programu MK ČR.
Titulní strana: Miloslav Hejny, Prométheovské variace, kol. 1966, piskovec, MU Olomouc

